

Στις 28 Ιουνίου 2015 ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας με το **Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμό 38 (ΦΕΚ 63 Α/2015)** , προκήρυξε Δημοψήφισμα για Κρίσιμο Εθνικό Θέμα.

Signature Not
Verified
Document
Verified by
VirusScan
Date: 2015.06.28 10:30:41
Size: 1048
Reason: 00000000 PDF
encrypted
Location: C:\Users\... \Documents
T:\Programs\...

649

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 63

28 Ιουνίου 2015

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 38

Προκήρυξη Δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 44 παρ. 2 εδάφιο α' του Συντάγματος.

β. Του ν. 4023/2011 (Α' 220).

2. Την πρόταση της Κυβέρνησης ως προς την διεξαγωγή Δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα, όπως διατυπώθηκε στην από 26.06.2015 απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

3. Την από 27.06.2015 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων (Α' 62) ως προς την διεξαγωγή Δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα, σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 εδ. α' του Συντάγματος, αποφασίζουμε:

Προκηρύσσουμε

δημοψήφισμα για την 5η Ιουλίου 2015, ημέρα Κυριακή, προκειμένου ο Ελληνικός Λαός να αποφανθεί δια της άμεσης και ελεύθερης εκφρασης της βούλησής του επί του ακόλουθου ερωτήματος:

«Πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας, το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25.06.2015 και αποτελείται από δύο μέρη, τα οποία συγκροτούν την ενιαία πρότασή τους;

Το πρώτο έγγραφο τιτλοφορείται «Reforms for the completion of the Current Program and Beyond» («Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού») και το δεύτερο «Preliminary Debt sustainability analysis» («Προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρεούς»).

Όσοι από τους πολίτες της χώρας απορρίπτουν την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: **ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΟΧΙ.**

Όσοι από τους πολίτες της χώρας συμφωνούν με την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: **ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΝΑΙ.**

Στον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2015

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Β. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΛΕΞΙΟΣ Π. ΤΣΙΠΡΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Από τη στιγμή που το Δημοψήφισμα αφορά Κρίσιμο Εθνικό Θέμα, το αποτέλεσμα του είναι δεσμευτικό όταν σε αυτό συμμετέχει τουλάχιστον το 40% των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους, όπως ρητά αναφέρεται στο **άρθρο 16 §3 του νόμου 4023/2011 (ΦΕΚ 220 Α)**.

Date: 2011/10/24 15:00:04
Page: 1 of 1
Reason: Save PDF
Location: /.../.../...
Type: PDF

6637

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 220

24 Οκτωβρίου 2011

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4023

Διεύρυνση της άμεσης και συμμετοχικής δημοκρατίας με τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΡΩΤΗΜΑ-ΨΗΦΙΣΜΑ

Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η διαδικασία της κρίσιμης εθνικής θέσης ή ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικοοικονομικό, σύμφωνα με το άρθρο 44 του Συντάγματος.

1. Το δημοψήφισμα είναι άμεσο.

2. Το προεδρικό διάταγμα για κρίσιμο εθνικό Υπουργικό Συμβούλιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ή οικονομικό ζήτημα της Βουλής.

3. Το προεδρικό διάταγμα που ορίζει τη διεύρυνση της άμεσης και συμμετοχικής δημοκρατίας με την οποία διενεργείται δημοψήφισμα δημοψήφισμα της Κυβερνήσεως.

1. Ο ψηφοφόρος καλείται να απαντήσει στο ερώτημα ή στα ερωτήματα, που καθορίζονται στο άρθρο 16 §3 του νόμου 4023/2011 (Α' 146).

ζονται στην απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, με την οποία γίνεται δεκτή η πρόταση για τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

2. Το ερώτημα ή τα ερωτήματα και οι απαντήσεις τους διατυπώνονται κατά τρόπο σαφή και σύντομο.

3. Το ερώτημα ή τα ερωτήματα και οι απαντήσεις τους αναφέρονται ειδικά στο προεδρικό διάταγμα προκήρυξης του δημοψηφίσματος.

Άρθρο 16

1. Από τις προτιμήσεις των ψηφοφόρων σε κάθε ερώτημα επικρατεί εκείνη, η οποία συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία των έγκυρων ψηφοδελτίων.

2. Στα έγκυρα ψηφοδέλτια δεν προσμετρώνται τα λευκά.

3. Το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα είναι δεσμευτικό, όταν στην ψηφοφορία λάβει μέρος τουλάχιστον το σαράντα τοις εκατό (40%) όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους.

4. Το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για ψηφισμένο νομοσχέδιο που ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα είναι δεσμευτικό, όταν στην ψηφοφορία λάβει μέρος τουλάχιστον το πενήντα τοις εκατό (50%) όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους.

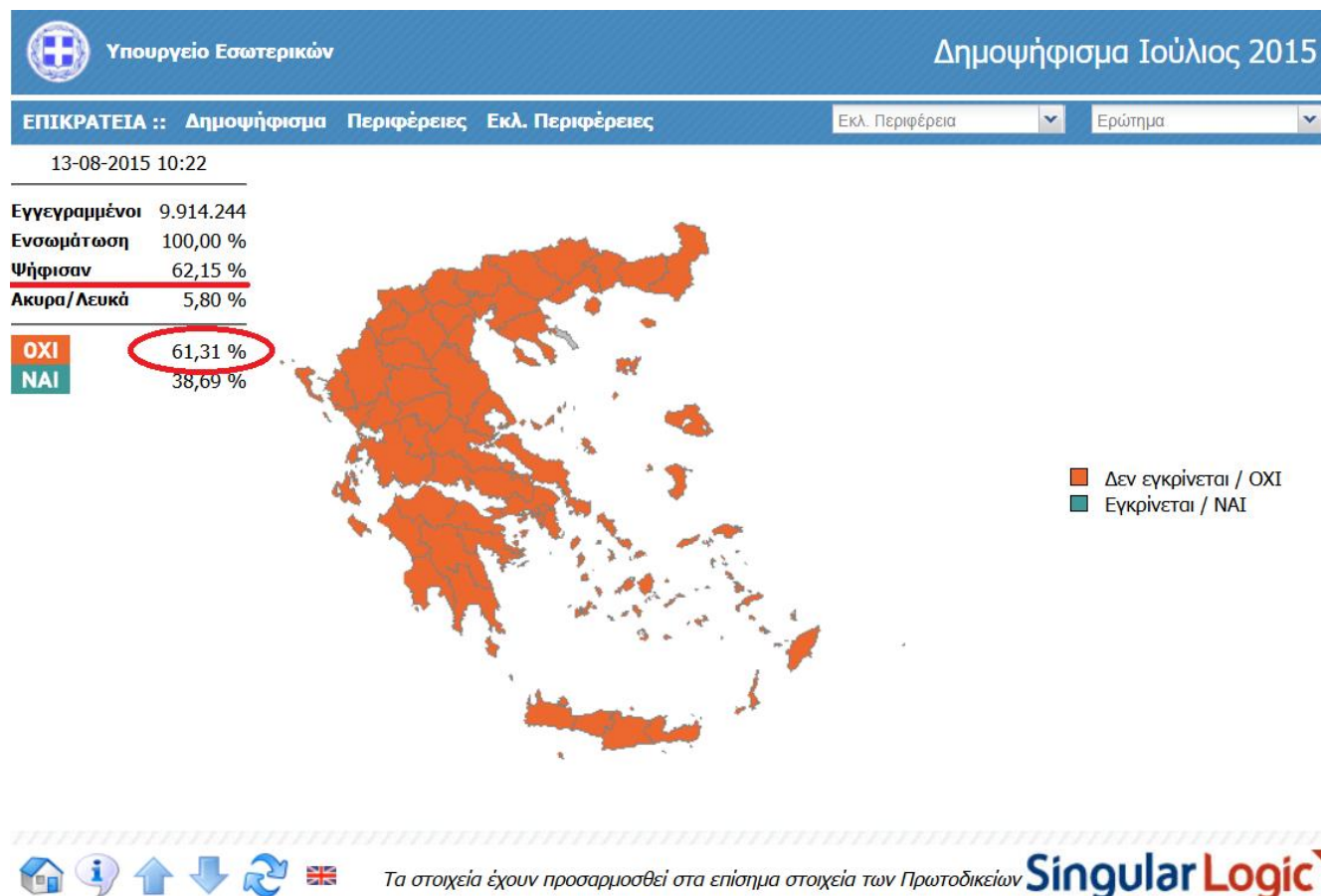
ική

Ελ-
τα-
ίας

ω-
στη
ικά
στη
τώ-
κές
ίας

πε-
ής,
εία
ίας
στο

Σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα, στο δημοψήφισμα μετείχε το **62,15** του εκλογικού σώματος και άρα το αποτέλεσμα είναι δεσμευτικό, δηλαδή έχει ισχύ άρθρου Συντάγματος και μάλιστα αυξημένη αφού αποτελεί την άμεση έκφραση της ανόθευτης και ελεύθερης λαϊκής βούλησης από την οποία πηγάζουν ΟΛΕΣ οι εξουσίες σύμφωνα και με το **άρθρο 1 του Συντάγματος**.

Στο δημοψήφισμα αυτό ο Ελληνικός Λαός είπε OXI σε ποσοστό **61,31%** στο ερώτημα του δημοψηφίσματος που ήταν (σύμφωνα με το ΠΔ 38/2015 – ΦΕΚ 63 Α) :

*Πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας, το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25.06.2015 και αποτελείται από δύο μέρη, τα οποία συγκροτούν την ενιαία πρότασή τους;
Το πρώτο έγγραφο τιτλοφορείται «Reforms for the completions of the Current Program and Beyond» («Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού») και το δεύτερο «Preliminary Dept sustainability analysis» («Προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρέους»)*

ΑΡΑ είπε OXI σε ΚΑΘΕ μεταρρύθμιση που υπήρχε στα έγγραφα του σχεδίου συμφωνίας που κατατέθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25^{ης} Ιουνίου 2015.

Μία από αυτές τις μεταρρυθμίσεις, στις οποίες ο ελληνικός λαός είπε βροντερά ΟΧΙ στην εφαρμογή τους, ήταν και η αναθεώρηση των τιμολογίων της ΔΕΗ με βάση το κόστος. Δηλαδή ο Ελληνικός Λαός είπε όχι στα ακριβά τιμολόγια της ΔΕΗ που πλήττουν τα χαμηλά εισοδήματα και στη στήριξη των ζημιών της ΔΕΗ λόγω αυτής της κοινωνικής πολιτικής της, από το ίδιο το κράτος μέσω της φορολογίας όπως γινόταν μέχρι τώρα.

Με δυο λόγια, ο Ελληνικός Λαός **διέταξε** μέσω του δημοψηφίσματος η ΔΕΗ να είναι ζημιογόνα και να στηρίζεται από την πολιτεία για να διαθέτει φθηνό ρεύμα προς όφελος των χαμηλών εισοδημάτων αλλά και της φθηνής παραγωγής προϊόντων μέσω του χαμηλού ενεργειακού κόστους των βιομηχανιών παραγωγής.

ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL TRANSLATION
No. Φ 092.22/4277

ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού.

Εισαγωγή

Αυτό το έγγραφο παρουσιάζει μία πλήρη περίληψη των μεταρρυθμίσεων και των νομοθετικών σχεδίων που θα αναλάβει και θα εφαρμόσει η ελληνική κυβέρνηση σύμφωνα με τους όρους της Προτάσεως της Κόμης

ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL TRANSLATION
No. Φ 092.22/4277

εσόδων που θα είναι εναρμονισμένοι με τους γενικούς στόχους εσόδων από τις ιδιωτικοποιήσεις.

Ενέργεια

Οι Αρχές θα υιοθετήσουν τη μεταρρύθμιση για την αγορά φυσικού αερίου και το συγκεκριμένο οδικό χάρτη της, και θα πρέπει να ακολουθήσει η εφαρμογή. Θα υιοθετήσουν και θα εφαρμόσουν τη μεταρρύθμιση στα Αποδεικτικά Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΑΔΙ) καθώς και άλλους κανόνες της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, θα αναθεωρήσουν τα τιμολόγια της ΔΕΗ με βάση το κόστος και θα προσδιορίσουν τα προϊόντα NOME.

υποστηρίζει την ανάγκη να αναληφθεί γρήγορα απόφαση στις αρχές με βιώσιμο τρόπο.

Αυτές οι μεταρρυθμίσεις θα απαιτήσουν χρόνο προκειμένου να αποφέρουν καρπούς και, ενώ η μακροπρόθεσμη ανάκαμψη θα χρειαστεί να χρηματοδοτηθεί από ιδιωτικούς πόρους, η έναρξη της ροής των

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.
Service de Traduction du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Αυτήν την απόφαση του Ελληνικού Λαού η οποία αποτελεί την ελεύθερη και ανόθευτη βούλησή του, ως έκφραση λαϊκής κυριαρχίας, θα έπρεπε να την σεβαστούν οι Λειτουργοί της Πολιτείας, δηλαδή η κυβέρνηση, ο πρόεδρος της δημοκρατίας και οι δικαστές, αφού αυτοί είναι οι εγγυητές της που πρέπει να τη διασφαλίζουν σε ΚΑΘΕ περίπτωση **(άρθρο 52 Σ)**

Άλλωστε ΟΛΕΣ οι εξουσίες πηγάζουν από τον ΙΔΙΟ το λαό ο οποίος αποτελεί το ΘΕΜΕΛΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ και όποιος δεν τον σέβεται ακυρώνει το Δημοκρατικό Πολίτευμα της χώρας. **(άρθρο 1 Σ)**

Η Βουλή : Το Πολίτευμα

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α΄/28.11.2019)

Ακολουθήστε το σύνδεσμο για την ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «[Διαβάξω για τους άλλους](#)».

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ - Βασικές διατάξεις > ΤΜΗΜΑ Α΄ - Μορφή του πολιτεύματος

Άρθρο 1: (Μορφή του πολιτεύματος)

1. Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.
2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία.
3. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Η Βουλή : Το Πολίτευμα

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α΄/28.11.2019)

Ακολουθήστε το σύνδεσμο για την ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «[Διαβάξω για τους άλλους](#)».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ - Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας > ΤΜΗΜΑ Γ΄ - Βουλή > ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ - Ανάδειξη και συγκρότηση της Βουλής

Άρθρο 52: (Ελεύθερη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης)

Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργών της Πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση. Νόμος ορίζει τις ποινικές κυρώσεις κατά των παραβατών της διάταξης αυτής.

Η κυβέρνηση όμως αγνόησε τη λαϊκή βούληση, αγνόησε τον κυρίαρχο ελληνικό λαό, αγνόησε το Σύνταγμα και νομοθέτησε, αντίθετα σε κάθε νομιμότητα και συνταγματικότητα όπως έχει υποχρέωση, και ιδιωτικοποίησε τη ΔΕΗ φροντίζοντας ταυτόχρονα να αναπροσαρμόσει τα τιμολόγια της ώστε είναι κερδοφόρα ως ιδιωτική εταιρεία. Δηλαδή μερίμνησε ώστε να ζημιώνονται οι οικονομικά ασθενέστεροι πολίτες για να πλουτίζει μία

συγκεκριμένη ελίτ και να υπονομεύεται η Εθνική Οικονομία με την αύξηση του κόστους παραγωγής που έχει ως άμεση συνέπεια τη μείωση της ανταγωνιστικότητας των Ελληνικών Προϊόντων και τη βύθιση των πωλήσεων.

Κοινώς έχουμε σαφέστατη παραβίαση του **άρθρου 106 παρ 2 του Συντάγματος** «2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία **δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.**»

Η Βουλή : Το Πολίτευμα

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α/28.11.2019)

Ακολουθήστε το σύνδεσμο για την ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Διαβάζω για τους άλλους».

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ - Ειδικές τελικές και μεταβατικές διατάξεις > ΤΜΗΜΑ Α΄ - Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 106: (Κράτος και εθνική οικονομία)

1. Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας. Λαμβάνει τα επιβαλλόμενα μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, από την ατμόσφαιρα και τα υπόγεια ή υποθαλάσσια κοιτάσματα, για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης και την προαγωγή ιδίως της οικονομίας των ορεινών, νησιωτικών και παραμεθόριων περιοχών.
2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.
3. Με την επιφύλαξη της προστασίας που παρέχεται από το άρθρο 107 ως προς την επανεξαγωγή κεφαλαίων εξωτερικού, μπορεί να

Ο νόμος ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ και των τιμολογιακών αυξήσεων, καθώς και της πώλησης της ΑΔΜΗΕ, είναι ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΑΚΥΡΟΣ ως αντίθετος με το Σύνταγμα (**άρθρο 111 §1 Σ**) και με τη Λαϊκή Βούληση που αποτελεί τη Θεμελιώδη Έκφραση της Λαϊκής Κυριαρχίας, πηγής ΚΑΘΕ εξουσίας χωρίς να χρειάζεται κάποια άλλη νομική διαδικασία ακύρωσής του.

Η Βουλή : Το Πολίτευμα

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α/28.11.2019)

Ακολουθήστε το σύνδεσμο για την ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Διαβάζω για τους άλλους».

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ - Ειδικές τελικές και μεταβατικές διατάξεις > ΤΜΗΜΑ Γ΄ - Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 111: (Συντακτικές Πράξεις & Ψηφίσματα)

1. Κάθε διάταξη νόμου ή διοικητικής πράξης με κανονιστικό χαρακτήρα, που είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα, καταργείται από την έναρξη της ισχύος του.
2. Συντακτικές πράξεις που εκδόθηκαν από τις 24 Ιουλίου 1974 έως τη σύγκληση της Ε΄ Αναθεωρητικής Βουλής, καθώς και Ψηφίσματά της, εξακολουθούν να ισχύουν και κατά τις διατάξεις τους τις αντίθετες προς το Σύνταγμα και επιτρέπεται να

Οι δικαστές ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να εφαρμόζουν νόμο αντίθετο προς το Σύνταγμα. Αν το πράξουν παραβιάζουν τα **άρθρα 1, 2, 25, 52, 93, 103, 120** καθιστώντας ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΑΝΕΝΕΡΓΟ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ που στηρίζεται στη Λαϊκή Κυριαρχία και στην Δικαστική Προστασία (**άρθρο 134 Π.Κ.**)

Η Βουλή : Το Πολίτευμα

Σύνταγμα

Κατεβάστε το Σύνταγμα της Ελλάδας σε μορφή pdf (Όπως μεταφέρθηκε στη δημοτική γλώσσα με το Β΄ Ψήφισμα της 6ης Μαρτίου 1986 της ΣΤ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, το Ψήφισμα της 27ης Μαΐου 2008 της Η΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων και το Ψήφισμα της 25ης Νοεμβρίου 2019 της Θ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, που δημοσιεύθηκε στο Φ.Ε.Κ. 187/Α'/28.11.2019)

Ακολουθήστε το **σύνδεσμο** για την **ακουστική παραγωγή του Συντάγματος της Ελλάδος**, μια συνεργασία της Βουλής των Ελλήνων με την Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία «Διαβάζω για τους άλλους».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ - Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας > ΤΜΗΜΑ Ε΄ - Δικαστική Εξουσία > ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ - Οργάνωση και δικαιοδοσία των δικαστηρίων

Άρθρο 93: (Διακρίσεις των Δικαστηρίων)

1. Τα δικαστήρια διακρίνονται σε διοικητικά, πολιτικά και ποινικά και οργανώνονται με ειδικούς νόμους.
2. Οι συνεδριάσεις κάθε δικαστηρίου είναι δημόσιες, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει με απόφασή του ότι η δημοσιότητα πρόκειται να είναι επιβλαβής στα χρηστά ήθη ή ότι συντρέχουν ειδικοί λόγοι προστασίας της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής των διαδίκων.
- *3. Κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη και απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση. Νόμος ορίζει τις έννομες συνέπειες που επέρχονται και τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης του προηγούμενου εδαφίου. Η γνώμη της μειοψηφίας δημοσιεύεται υποχρεωτικά. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την καταχώριση στα πρακτικά ενδεχόμενης μειοψηφίας, καθώς και τους όρους και τις προϋποθέσεις της δημοσιότητάς της.
4. Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.

ΑΡΑ η νέα τιμολογιακή πολιτική στο ρεύμα καθώς και γενικά ΟΛΕΣ οι ενέργειες που είναι αντίθετες με την Ελεύθερη και Αβίαστη Λαϊκή Βούληση, όπως αυτή εκφράστηκε με το δημοψήφισμα, είναι ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ και ΑΚΥΡΕΣ. Επιπλέον προκαλούν βλάβη στο Ελληνικό Δημόσιο επιβαρύνοντας τους Έλληνες Πολίτες και μάλιστα όπως έχει πολλάκις ομολογηθεί (**336 ΚΠολΔ**) η πολιτεία δανείζεται, δηλαδή επιβαρύνεται και με τόκους, για να καλύψει την απώλεια εσόδων μέσω της βύθισης της αγοράς λόγω μείωσης της ανταγωνιστικότητάς της. Προκαλείται κοινώς, εκτός από την άμεση στους ιδιώτες, ζημία και στο δημόσιο ΑΝΩ των 120.000 (εκατόν είκοσι χιλιάδων) ευρώ στο δημόσιο που βαρύνει ΚΑΘΕ Έλληνα πολίτη ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ (**άρθρα 481, 482, 487, 488 ΑΚ**)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΝΤΡΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ

Φ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ΚΟΝΤΙΑΔΗΣ
Χ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ Κατ' άρθρο ερμηνεία

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ
ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

2. Το άρθ. 111 § 1 - Η αρχή της διατήρησης της ισχύος των κατώτερης τυπικής ισχύος νομικών κανόνων και ο έλεγχος των προσυνταγματικών νόμων

- 4 Ο συντακτικός νομοθέτης, με τη διάταξη του άρθ. 111 § 1 Σ, σταθμίζοντας, από την μία πλευρά, την υπεροχή του Συντάγματος και την άμεση εφαρμογή του, ως εγγενή γνωρίσματά του, και από την άλλη, την αρχή της συνέχειας και σταθερότητας της έννομης τάξης (Ferrari 2010: 519), αναγνώρισε, αφενός μεν τη διατήρηση της ισχύος των κατώτερης τυπικής ισχύος κανόνων δικαίου, οι οποίοι είχαν θεσπιστεί πριν από την έναρξη ισχύος του Συντάγματος, εφόσον δεν αντιτίθενται στο περιεχόμενό του, αφετέρου δε την αρμοδιότητα του δικαστή να ελέγξει τη «συνταγματικότητα» των κανόνων αυτών και σε περίπτωση αντίθεσής τους με το Σύνταγμα να διαπιστώσει την σιωπηρή κατάργησή τους.
- 5 Επομένως, ο συντακτικός νομοθέτης προέβη σε ειδική ρύθμιση για το καθεστώς και τις συνέπειες του ελέγχου της συμφωνίας των προσυνταγματικών νόμων με το Σύνταγμα, διακρίνοντάς τους από τους μετασυνταγματικούς νόμους. Ο έλεγχος των προσυνταγματικών νόμων δεν αφορά και δεν σχετίζεται με το άρθ. 93 § 4 Σ αλλά με το άρθ. 111 § 1. Και τούτο, διότι ο προσυνταγματικός νόμος, σε αντίθεση με τον μετασυνταγματικό, ο οποίος διαθέτει από την έναρξη της τυπικής του ισχύος ένα τεκμήριο συνταγματικότητας, δεν διαθέτει το τεκμήριο αυτό, δεδομένου ότι θεσπίστηκε υπό το καθεστώς ισχύος ενός άλλου Συντάγματος (Béguin 1982: 95). Ο έλεγχος συνταγματικότητας των μετασυνταγματικών νόμων στηρίζεται στην υπεροχή του Συντάγματος, ανεξάρτητα από τη μεταγενέστερη έναρξη της ισχύος τους, ενώ ο έλεγχος συμφωνίας των προσυνταγματικών νόμων με το Σύνταγμα και στη μεταγενέστερη έναρξη της ισχύος του τελευταίου. Η αντινομία μεταξύ νόμου και Συντάγματος στη δεύτερη περίπτωση επιλύεται με βάση το χρονολογικό και όχι το ιεραρχικό κριτήριο. Τα δικαστήρια στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού καλούνται να εξετάσουν αν το νόημα του προσυνταγματικού νόμου αντίκειται στο νόημα του Συντάγματος και σε περίπτωση αντίθεσης κηρύσσουν τον νόμο κατηρημένο από την έναρξη ισχύος του Συντάγματος. Δεν αποφαινούνται περί του ανίσχυρου του νόμου, αλλά περί της διατήρησης της ισχύος του, τη συνέχιση της ύπαρξής του στην έννομη τάξη. Τούτο έχει ως συνέπεια, όταν ο δικαστής διαπιστώνει τη σιωπηρή κατάργηση του προσυνταγματικού νόμου από το νέο Σύνταγμα, να μην αποφαινεται περί του εξ υπαρχής ανίσχυρου του νόμου, από τον χρόνο εκδόσεώς του, αλλά για την κατάργησή του από τον χρόνο έναρξης ισχύος του Συντάγματος (Ferrari 2010: 519).
- 6 Συνακόλουθα, στην περίπτωση του ελέγχου των προσυνταγματικών νόμων η έννομη συνέπεια της αντίθεσής τους με το Σύνταγμα είναι η διαπίστωση της κατάργησής τους (ΣτΕ 2365/1977· 1009/1980· 1491/1995· 3003/2014), ενώ, στην περίπτωση του ελέγχου συνταγματικότητας, με βάση το άρθ. 93 § 4, η κήρυξη του ανίσχυρου του νόμου και η μη εφαρμογή του στη συγκεκριμένη περίπτωση.
- 7 Αυτό δηλαδή που φαίνεται να διαφοροποιείται μεταξύ των δύο ελέγχων, σύμφωνα

με την κρατούσα γνώμη, είναι μόνον οι έννομες συνέπειες που προκύπτουν από την άσκηση του καθενός εξ αυτών. Έτσι, στη νομολογία των δικαστηρίων της ελληνικής έννομης τάξης υπήρξαν αποφάσεις (βλ. τη σχετική κριτική Μπουκουβάλα 2016: 44-49) οι οποίες, ελέγχοντας τη συμφωνία των προσυνταγματικών νόμων με το Σύνταγμα, εφάρμοσαν ταυτόχρονα ή αποκλειστικά, ως νομική βάση του ελέγχου τους, το άρθρ. 93 § 4 Σ, με συνέπεια να εξαρτήσουν την άσκηση του ελέγχου αυτού από τις δικονομικές δεσμεύσεις που επιβάλλει στον δικαστή ο διάχυτος και παρεμπίπτων χαρακτήρας του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων (ΣτΕ 1357/2000 ΤοΣ 2001.166), να χρησιμοποιήσουν τις τεχνικές του ελέγχου της συνταγματικότητας, όπως αυτή της μερικής αντισυνταγματικότητας (ΑΠ 20/2001 ΝοΒ 2002.1143) ή, καταλήγοντας σε κρίση αντισυνταγματικότητας του προσυνταγματικού νόμου, να παραπέμψουν το συνταγματικό ζήτημα στην Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρ. 100 § 5 Σ (ΣτΕ 2188/2010).

Τέλος, ο δικαστής, σε πολλές περιπτώσεις, προκειμένου να διασώσει την ισχύ των προγενέστερων του Συντάγματος νόμων και να αποφύγει τη δημιουργία ενός νομικού κενού, ερμηνεύει τις διατάξεις τους σύμφωνα με το Σύνταγμα και διασώζει τόσο την ύπαρξή τους, όσο και τη συνταγματικότητά τους (Ferrari 2010: 515-516 και ΣτΕ Ολ. 1441/1991 ΤοΣ 1991.438).

3. Η διάταξη του άρθρ. 111 § 2 Σ - Τα προσωρινά Συντάγματα

Κατά το άρθρ. 111 § 2 του Συντάγματος 1975, συντακτικές πράξεις που εκδόθηκαν από την 24η Ιουλίου 1974 έως τη σύγκληση της Ε' αναθεωρητικής Βουλής, εξακολουθούν να ισχύουν και κατά τις διατάξεις τους, οι οποίες είναι αντίθετες προς το Σύνταγμα, ενώ επιτρέπεται να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν με νόμο. Πρόκειται για τα επονομαζόμενα μικρά ή προσωρινά συντάγματα, που κατά κύριο λόγο έχουν ως σκοπό να ρυθμίσουν κανονιστικά το πέρασμα από την παλαιά συνταγματική τάξη στην καινούργια, να τυποποιήσουν την άσκηση της κρατικής εξουσίας κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο και τις σχέσεις των κρατικών οργάνων μεταξύ τους (Cartier 2007: 515-516). Με τη διάταξη αυτή διατηρούνται σε ισχύ προγενέστερες διατάξεις συντακτικού χαρακτήρα και αυξημένης τυπικής ισχύος, αλλά κατατάσσονται, πλέον, υπό το νέο Σύνταγμα, και στην πυραμίδα των κανόνων δικαίου, που αυτό δημιουργεί, με ισχύ υποδεέστερη του Συντάγματος, εφόσον είναι δυνατή η κατάργηση ή η τροποποίησή τους από τον κοινό νόμο. Ωστόσο, αποκλείεται ο έλεγχός τους από τον δικαστή, καθώς διατηρούν την ισχύ τους, ακόμη και αν αντίκεινται στο νέο Σύνταγμα και, συνακόλουθα, εναπόκειται μόνο στον κοινό νομοθέτη να εκκαθαρίσει την έννομη τάξη από τις αντισυνταγματικές τους διατάξεις.

Σύμφωνα, με την ελληνική νομολογία, οι συντακτικές πράξεις που εκδόθηκαν από την 24η Ιουλίου 1974 έως τη σύγκληση της Ε' αναθεωρητικής Βουλής, κατ' εναπόθεση συντακτικής εξουσίας, δεν ελέγχονται, διότι αφενός μεν οι πράξεις αυτές ανάγονται στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας και στη σφαίρα της πολιτικής ευθύνης, αφετέρου δε η ισχύς τους επιβεβαιώθηκε με το άρθρ. 111 § 2 Σ, με συνέπεια λόγος που πλήττει

6. Δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων

- 27 Ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων θεμελιώνεται στον αυστηρό χαρακτήρα του γραπτού Σύνταγματος, του οποίου και αποτελεί βασική εγγύηση (βλ. π.χ. Σύνταγμα της Τροιζήνας 1827, άρθ. 143). Κατοχυρώθηκε ρητά για πρώτη φορά στο Σύνταγμα του 1927 (άρθ. 5, ερμηνευτική δήλωση), αλλά ίσχυσε ως συνταγματικό έθιμο με αφετηρία την ΑΠ 23/1897 (αποξήρανση Κωπαΐδας, προστασία ιδιοκτησίας) (βλ. επίσης ΣτΕ 1/1929). Σε αντίθεση με τα ισχύοντα αλλού, δεν υπάρχει ειδική δικαιοδοσία συνταγματικών διαφορών, συγκεντρωμένη σε Συνταγματικό Δικαστήριο, αλλά, στην Ελλάδα ο συγκεντρωτικός ρόλος του ΣτΕ, λόγω της γενικής ακυρωτικής του αρμοδιότητας, ενισχύεται διαδικαστικά με θεσμούς όπως η παραπομπή στην Ολομέλεια των ανώτατων δικαστηρίων (άρθ. 100 § 5 Σ), η πιλοτική δίκη ή υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων στο ΣτΕ (ν. 3900/2010, άρθ. 1). Αποκλείεται ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων δι' απευθείας προσφυγής κατά του νόμου (ΑΕΔ 23/2009). Ισχύει διάχυτο σύστημα, όπου κάθε δικαστής, επιλύοντας τις διαφορές στα πλαίσια της δικαιοδοσίας του, έχει καθήκον να εξετάζει τη συνταγματικότητα του νόμου αυτεπάγγελα (ΣτΕ Ολ. 106/1991, Αρμ 1991.82, ΕΔΚΑ 1991.301, ΝοΒ 1991.455, ΤοΣ 1991.146) ως παρεμπόδιον ζήτημα της κύριας δίκης. Κύρωση της αντισυνταγματικότητας είναι η μη εφαρμογή του νόμου στη συγκεκριμένη υπόθεση και όχι η ακύρωσή του. Κάμψη του ως άνω διάχυτου χαρακτήρα προβλέπεται από το άρθ. 100 § 1 περ. ε' Σ (άρση από το ΑΕΔ της αμφισβήτησης για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, που οδηγεί στην κατάργηση του νόμου). Ο συγκεκριμένος έλεγχος συμβιβάζεται πάντως με τη δυνατότητα του δικαστή να απαιτεί αφηρημένη ρύθμιση ορισμένων ζητημάτων (ΣτΕ Ολ. 3468/1989: «Η αντισυνταγματικότητα αυτή δεν αίρεται με την ανάθεση σε διοικητικό όργανο της διαπιστώσεως, κατά περίπτωση, αν το υπό ανέγερση κτίριο εναρμονίζεται με το διαμορφωμένο οικιστικό περιβάλλον» (ΣτΕ 1159/1989). Βλ., αντιστρόφως, απαίτηση εξατομικευμένης κρίσης συγκλίνουσα γνώμη σε ΣτΕ Ολ. 460/2013 και 3052/2009 Ολ. «Με τη σύνταξη πρακτικού συνέντευξης των υποψηφίων αφενός εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις αμερόληπτης και αξιοκρατικής κρίσης και αφετέρου καθίσταται γνωστή στους υποψήφιους και ελέγξιμη από τον ακυρωτικό δικαστή». Η αντισυνταγματικότητα του νόμου μπορεί να είναι μερική (μέρος αυτού) (ΑΕΔ 15/1999, ΣτΕ Ολ. 1934/1998 παρκόμετρα). Η παράλειψη του νομοθέτη να συμμορφωθεί σε υποχρέωση που του επιβάλλει το Σύνταγμα θεμελιώνει αποζημιωτική ευθύνη του Δημοσίου (άρθ. 105 ΕισΝΑΚ ΣτΕ 730/2010, 6, 3625/2001 κ.λπ., ΣτΕ Ολ. 2191/2014).
- 28 Η αναγωγή του δικαστή στο Σύνταγμα είναι ευθεία, άμεση και αδιαμεσολάβητη. Η ερμηνεία των κανόνων δικαίου περιλαμβάνεται στο έργο της δικαστικής εξουσίας και, συνεπώς, απαγόρευσής της με νόμο θα προσέκρουε στην αρχή της διακρίσεως των εξουσιών (ΟΛΑΠ 246/1986). Στον θεσμικό διάλογο των δικαστηρίων των κρατών μελών με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επιχειρείται η σύμφωνη με το ευρωπαϊκό δίκαιο

ερμηνεία του Συντάγματος (ΣτΕ Ολ. 3470/2011), η οποία αποτελεί αναβαθμισμένη εφαρμογή της σύμφωνης με το Σύνταγμα ερμηνείας των νόμων (ρητά ΣτΕ 4207/1997-1444/1991, άρθ. 1 α.ν. 1672/1939 για την ανέγερση ή λειτουργία ναού). Στο πλαίσιο των κοινών συνταγματικών παραδόσεων των κρατών μελών της ΕΕ, αξιοποιούνται τα δεδομένα του συγκριτικού συνταγματικού δικαίου, με παραπομπές κυρίως στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας (ΣτΕ 240/2012, πολυφωνία). Ο έλεγχος του νόμου γίνεται με βάση το ισχύον κατά τον κρίσιμο χρόνο Σύνταγμα (ΑΕΔ 2/1981, ΝοΒ 1981.770). Ζήτημα αντισυνταγματικότητας του νόμου δύναται να θέσει, πλην των διαδίκων, οποιοδήποτε μέλος του δικαστηρίου κατά τη διάσκεψη, ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου ή ειδικότερου σχηματισμού του ακόμη και το πρώτον κατά την αναιρετική δίκη (ΣτΕ 3195/2000). Παραδεκτά προσβάλλεται με αίτηση ακυρώσεως μόνο εκτελεστή διοικητική πράξη και όχι νόμοι, έστω και αν είναι τυπικοί και εισάγονται με αυτούς ατομικές ρυθμίσεις (ΣτΕ Ολ. 3976/2009). Γενικά, ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας του νόμου ασκείται μέσα στο ισχύον δικονομικό πλαίσιο παροχής δικαστικής προστασίας (άρθ. 20 § 1 Σ, ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, απαράδεκτη προσβολή κυβερνητικών πράξεων, π.χ. για την προκήρυξη δημοψηφίσματος 5.7.2015 ΣτΕ Ολ. 2787/2015· ΑΕΔ 8/2011: ο εκλογέας ορισμένης εκλογικής περιφέρειας δεν μπορεί να στραφεί κατά της εκλογής βουλευτών που ανακηρύχθηκαν σε άλλη εκλογική περιφέρεια, κ.λπ.). «Θα έβαινε πέραν των ορίων του συστήματος διοικητικού ελέγχου νομιμότητας των διοικητικών πράξεων η δυνατότητα να υπόκειται σε αυτοτελή δικαστικό έλεγχο η πράξη, η οποία περιορίζεται σε άσκηση ελέγχου νομιμότητας επί διοικητικής πράξεως, της οποίας, όμως, δεν είναι πλέον δυνατός, λόγω εκπροθέσμου, ο δικαστικός έλεγχος» (ΣτΕ 1644/2015). Αλλά ο δικαστής βρίσκει ερμηνευτικές διεξόδους και νομικές κατασκευές για να αποτρέψει την καταστρατήγηση από τον νομοθέτη του δικαστικού ελέγχου (κύρωση ατομικών διοικητικών πράξεων με νόμο· ΣτΕ Ολ. 26/2014, εκτροπή Αχελώου). Σε ακραίες περιπτώσεις, ελέγχεται και η μη νόμιμη βούληση του νομοθέτη, εφόσον προκύπτει αντικειμενικά, χωρίς αναζήτηση των κινήτρων του (ΣτΕ Ολ. 2152/1993 ψευδοοργανωτικοί νόμοι).

Ο έλεγχος αφορά το περιεχόμενο του νόμου, δηλ. την ουσιαστική και όχι την τυπική αντισυνταγματικότητα που αναφέρεται στη διαδικασία ψήφισής του (internacorporis της Βουλής). Η αρχή αμφισβητείται (ΣτΕ Ολ. 902-3/1981) και τα όρια της διάκρισης είναι ασαφή. Δεν ελέγχεται δικαστικά η τήρηση του άρθ. 74 § 5 Σ που ορίζει ότι δεν εισάγεται προς συζήτηση νομοσχέδιο ή πρόταση νόμου περιέχουσα διατάξεις άσχετες προς το κύριο αντικείμενό τους· εν αμφισβητήσει δε αποφαίνεται η Βουλή (ΑΠ 1224/1985 Τμ. Β', ΝοΒ 1986.853· βλ. επίσης ΣτΕ Ολ. 1852/1977, 808/2006 κ.ά.). Η τήρηση των κανόνων κατανομής της νομοθετικής αρμοδιότητας μεταξύ της Ολομέλειας της Βουλής και των Τμημάτων δεν ελέγχεται από τα δικαστήρια, αλλά μόνο από τη Βουλή (ΣτΕ Ολ. 902-903/1981, δημ. σε Αρμ 1981.501, ΑΠ 604/1986, ΝοΒ 1987.534). Αντίθετα, η επεξεργασία των νομοσχεδίων για την απονομή συντάξεως από το Ελεγκτικό Συνέδριο συνιστά εξωτερικό στοιχείο του νόμου και η τήρησή